

Gezien

Toneelgroep Adodvs speelde 'Welkom in het bos' van Alex van Warmerdam

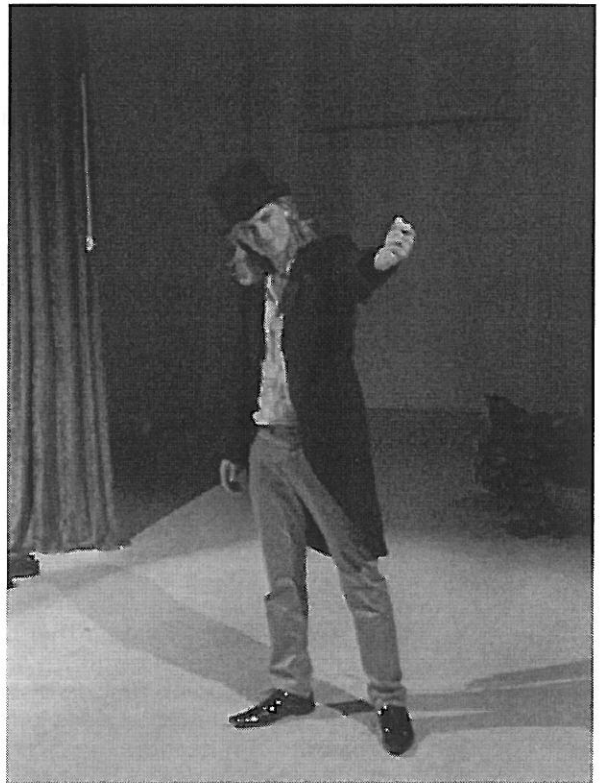
Regie: Martha Nuhoff

Gezien 27 juli in Theater Drang

In het knusse en tegelijkertijd verrassend ruime Theater Drang aan de Schelpkade toonde Adodvs de kracht van eenvoud die wordt versterkt door liefdevol verzorgde details.

De publiekstribune was bekleed met kunstgras, maar het toneel was leeg op een enkele boom en struik na, zodat de aandacht volledig op het spel gericht kon zijn. Het echte decor werd gevormd door schitterende sfeereffecten in de belichting van technicus Milan Stijnman, die helaas is wegbezuinigd bij het Culturalis Theater en nu als zelfstandige kan worden ingehuurd door groepen. Dora en Fannie, twee constant kibbelende vriendinnen in keurige kleding, lopen op hoge hakken door een bos. Wat ze daar doen blijft onduidelijk. Ze zoeken of vluchten zonder echt doel. Ze komen vreemde figuren tegen, soms uit sprookjes, maar ook vervormingen van mensen uit hun eigen leven. Uiteindelijk raken ze elkaar en zichzelf kwijt. Met cynisme, humor en geweld is dit typisch een absurde wereld van Van Warmerdam. Opvallend was het hoge spelniveau van alle spelers; discipline in precieze handelingen, reacties en timing, duidelijke goed gedoseerde tekst behandeling en oplettend onderling contact. Regisseuse Martha Nuhoff wist in een helder regieplan zowel de grote lijnen als veel leuke details naar voren te brengen met behoud van vaart en enthousiasme. Oorspronkelijk leek alles simpel en luchtig, maar de naderende dreiging werd ongemerkt steeds grimmiger zonder verlies van de stekende humor.

Cora Kreft als Dora en Marion Duinmayer als Fannie vulden elkaar prima aan, waarbij Dora duidelijk de overhand had waar Fannie steeds tegenin probeerde te gaan. Mooi hoe ze hun emoties uitspeelden, niet alleen met stem en mimiek, maar ook met hun hele houding, zelfs de stand van de schoenen kreeg betekenis. Niek Fassaert opende krachtig als verteller met hoge hoed, was een gedwee volgende misdienaar

en de verwaarloosde zoon Jos van Dora. Een leuke variatie aan mooie typetjes. Stefaan Ghijs was lekker druk en leuk gespeeld zenuwachtig als elf en gedragen heersend als priester die na een statige mis mooi stuntelig en naïef tussen de dames slaapt. Als boerin laat ook hij zien snel tussen typetjes te kunnen schakelen. Tom van den Eertwegh begon als krachtige faun die al snel in geilheid door de vrouwen werd overtroffen, transformeerde in een prima aangeschoten Martin en Edward, de onverschillige man van Fanny en minnaar van Dora. Als jager concludeerde hij dat de dood gewoon bij de natuur hoort, om haar stervend achter te laten. Het enige dat ik minder geslaagd vond, was een dansje dat het verhaal onderbrak zonder dat daar voor mijn gevoel aanleiding toe was. Maar dat is meer mijn persoonlijke smaak; ik heb een blinde vlek voor zang en dans. De regisseuse legde me uit dat de choreografie wel degelijk binnen het concept van het stuk past. Gezien de verder geweldige voorstelling neem ik dat onmiddellijk van haar aan. Een waardige afsluiter van het toneelseizoen.

Gary van der Heemst

